

Δεσποινίς Βαλεντίν

Στίχοι: **Λίνα Νικολακοπούλου**

Μουσική: **Σταμάτης Κραουνάκης**

Εκτελέσεις:

ίκη Βουγιουκλάκη
Σ' ένα δρόμο στενό,
σ' έναν γκρι ουρανό
ξαφνικά παγιδεύτηκα

Μπήκα εδώ δεσποινίς
κι από τότε κανείς
ούτε αυτός που παντρεύτηκα

Δυο ζευγάρια κλειδιά
και μετά τα παιδιά
μεγαλώσαν και φύγανε

Κι η δικιά σου η ζωή
να ρωτάει το πρωί,
τόσα χρόνια που πήγανε

Δεσποινίς Βαλεντίν,
μοναξιά, κουζίνα κι ανία
κι η ζωή να περνάει

Σ' ένα σπίτι αδειανό,
μ' έναν άντρα ξένο
και πια χαμένο κάθε αληθινό

Γύρεψα κι εγώ μια θάλασσα,
πριν φανεί το δειλινό...

Στις εννιά και μισή,
μια σταγόνα κρασί
για τη μέρα που βράδιασε

Και το μόνο κοινό
βραδινό φαγητό,
στην αγάπη που άδειασε

Σ' αγαπάω μου λες,
μα κι οι λέξεις δειλές
την αλήθεια σκεπάζουνε

Και για λόγους τιμής
παριστάνουμε εμείς
πως ακόμα ταιριάζουμε

Με τον τοίχο μιλώ
κι ας μου βγουν σε καλό
όσα είπαν τα χείλη μου

Επιτέλους κι εγώ,
σ' ένα χτες μακρινό
να κουνάω το μαντίλι μου

Και χαλάλι παιδιά,
που φοβάται η καρδιά,
το μυαλό κι η ρυτίδα μου

Κι η παλιά μου φωνή
να γελάει ζωντανή
και να λέει στην ελπίδα μου

Γύρεψα κι εγώ μια θάλασσα,
πριν φανεί το δειλινό...

Καταχώριση στο stixoi.info: Γιώργος Κ., 16-03-2008

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=30213